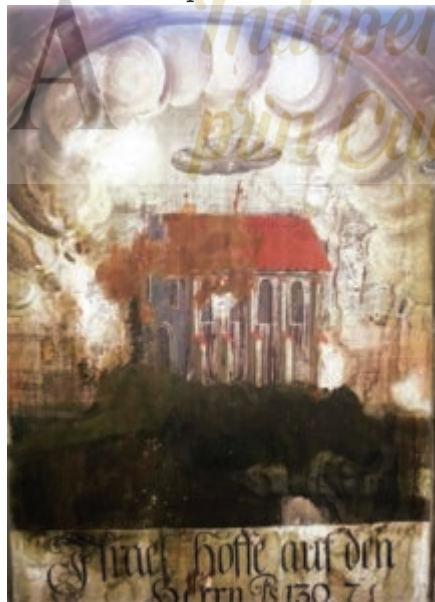

„Semnele” cerești au lăsat întotdeauna impresii puternice în mentalul colectiv. Dacă fresca din Biserica Mănăstirii din Sighișoara (bazele din sec. XIII) ne prezintă o pictură ce nu are nevoie de nicio explicație, pentru că aici apare un obiect zburător în formă de disc ce plutește deasupra unei clădiri în flăcări (posibil OZN), simbolul stelei călăuzitoare pentru magi poate fi explicat și ca un asteroid (meteorit) aprins la intrarea în atmosfera Pământului.

În vitrinele muzeelor de științele naturii din Viena și Cluj Napoca se află părți din cel mai cunoscut și spectaculos meteorit căzut pe teritoriul României. Acesta a căzut din cer la la Ohaba, o localitate din județul Alba. Părți din acest obiectul ceresc căzut în urmă cu 167 de ani sunt expuse la Viena și Cluj-Napoca. Meteoritul a căzut în octombrie 1857, iar relatări despre momentul descoperirii au fost scrise mult mai târziu de episcopul Ioan Mihălțan, care s-a născut în localitatea Ohaba.

Mihălțan a fost Episcopul Oradiei, Bihorului și Sălajului, în perioada 1992 - 2007. „În noaptea de 10 spre 11 octombrie 1857, preotul ortodox Moldovan Nicolae, din Ohaba, nu avea somn și a fost speriat la o oră după miezul nopții de un zgomot puternic. Când s-a uitat spre vii, a văzut un corp

luminos, care se îndrepta spre pământ cu viteză foarte mare.

Datorită zgomotului și a luminii foarte mari, câteva minute preotul nu a mai auzit nici nu a văzut nimic. A doua zi (11 octombrie 1857), mai mulți ohăbeni: preotul Nicolae Moldovan, paznicul Groza Mihăilă și primarul s-au dus la fața locului și s-au mirat mult de cele ce au văzut. Meteoritul a fost găsit de paznicul viilor, Groza Mihăilă, și a fost dus la biserică, apoi la fața locului a venit și notarul din Berghin, care a luat meteoritul și l-a dus la cercul din Blaj”, se precizează în memoriile scrise de episcop.

Ulterior, printr-un ordin al vicepreședintelui guvernului din Sibiu, adresat prefectului din Alba Iulia,

Meteoritul „românesc” OHABA de la Muzeul de Istorie Naturală din Viena

În care se arată că la Ohaba a căzut un meteorit, se ordonă conservarea obiectului. Astfel, Prefectura Alba Iulia a cerut șefului cercului din Blaj, Hambei Rudolf, ca obiectul să fie trimis la Alba Iulia. „Cei care au găsit meteoritul au primit o recompensă de 500 de florini”, se afirmă într-o lucrare publicată la Budapesta în 1882. Eșantioane mici din acest meteorit au ajuns în 16 muzee din lume, iar cel mai mare se află la Muzeul de Istorie Naturală din Viena, iar o altă parte importantă la Muzeul de Geologie din Cluj-Napoca. Locul căderii lui a fost marcat de o cruce de lemn care în timp s-a deteriorat și a dispărut.

Prin urmare, în prezent nu se mai cunoaște locul exact unde a căzut meteoritul. Greutatea inițială a meteoritului a fost de 16,25 kilograme, al doilea ca mărime descoperit pe teritoriul României, după cel de la Gresia (jud. Teleorman), care a avut 26,9 kilograme (descoperit în 1990).

După tăiere, la Muzeul de Științe din Viena, greutatea a rămas de 13,9 kilograme, cealaltă parte fiind la Muzeul de Geologie din Cluj-Napoca. Potrivit geologului conf. univ. dr. Vasile Ștef, forma meteoritului este tronconică, desfășurată pe trei „nervuri”, cu o bază de cca 50 de centimetri pătrați. Fețele meteoritului sunt scobite sub formă de lingurițe (termen din structura calcarelor), fapt ce denotă o descompunere variată pe suprafața lui. Culoarea este închisă, cenușie spre negru, iar la secționare gri cu nuanțe verzui, ceea ce denotă prezența structurilor silicioase.

Meteoritul face parte din clasa H5 (H chondrites, H chondrites type 4-7, Ordinary chondrites, and Ordinary chondrites type 4-7), în care compoziția este dată de prezența unor minerale din genul olivină și ortopyroxen, cu dominarea culorii verde, olivină porfirică, granulată, ușor verde, carbon, feldspat verde, clinopyroxen, magnetită în diverse cantități. „Trimis” al Domnului, sau piatră călătoare, meteoritul de la Ohaba oferă teme de cercetări variate pentru geologi și specialiști în științele cerului și ne include și pe noi cumva în „marele plan” astral și universal al lumii material de care aparținem.

Prof. Univ. Dr. George V Grigore